

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 328/2017-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tp 85/2014 a jeho uznesením z 12. septembra 2014 a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tpo 46/2014 a jeho uznesením z 25. septembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. mája 2017 doručené podanie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré podľa obsahu možno kvalifikovať

ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práva na obhajobu garantovaného v čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tp 85/2014 (sťažovateľ síce v petite sťažnosti uvádza sp. zn. 1 Tp 85/2015, ale z celkového kontextu zjavne vyplýva, že správne má byť sp. zn. 1 Tp 85/2014, pozn.) a jeho uznesením z 12. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tpo 46/2014 a jeho uznesením z 25. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“). K sťažnosti neboli pripojené žiadne prílohy.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na obhajobu postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, ktoré boli vydané pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal 6. augusta 2014. Okresný súd žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu zo 6. augusta 2014 zamietol napadnutým uznesením z 12. septembra 2014, pričom krajský súd jeho sťažnosť zamietol napadnutým uznesením z 25. septembra 2014.

Sťažovateľ je toho názoru, že postupom všeobecných súdov bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu *„a to tým spôsobom že súd sa nezaoberal všetkými predloženými dôkazmi zo strany mojej osoby a rozhodnutie 2. stupň. súdu je založené na neuplnom dokazovaní“*.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd *„uznesenie KS - Nitra zo dňa 25. 9. 2014, č. k. 1 Tpo/46/2014-26 zrušil, ako aj zrušil Uznesenie OS – Nitra zo dňa 12. 9. 2014, č. k. 1 Tp/85/2015-19 a prikázal mu vec znovu prejednať a rozhodnúť“*.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv.

Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo sťažnosti a z jej petitu vyplýva, že sťažovateľ ňou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu z roku 2014 (z 12. septembra 2014 a z 25. septembra 2014) pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, ktoré nadobudli právoplatnosť 25. septembra 2014.

Za týchto okolností je celkom zjavné, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2017